

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XXXIV. Non est ius patronatus vel ecclesiasticum beneficium, nisi requisita
episcopi licentia, in foro saeculari ab aliquo vendicandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1779.

CAP. XXXII. *Idem illufri Anglorum regi.*

Magnificentiae tuæ literas, quas pro R. milite super iure patronatus ecclesiæ de Ligurgis, apostolatui nostro serenitas regia destinauit, ea qua decuit benignitate recepiimus, promptum animum plenamque voluntatem habentes, excellentiæ tuae preces, in quibus cum Deo & honestate poterimus, exaudire. Verum quoniam sanctorum patrum statutis contrarium videtur, si clericos ab ecclesiis, quas canonice adepti sunt, patronatus obtentu sustineremus amoueri, salua conscientia, prænominato militi non potuimus nostrum in parte ista impartiri fauorem: cum ex hoc ei, si de iure debet habere, præjudicium in posterum non generetur.

CAP. XXXIII.

Idem archiepiscopis & episcopis per Galliam constitutis.

Nostris est auribus intimatum, quod nonnulli ambitione nimia tracti, occasione laici vel potentia secularis, in seculari foro, nec requisita episcopi audientia, patronatus ecclesiæ & ecclesiastica beneficia sibi præsumunt in vestris parochiis vendicare. Quoniam igitur huiusmodi personæ non intrant per ostium, sed aliunde contendunt, ac per hoc indigni sunt pastoris nomine, ac prærogativa gaudere: fraternitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus, quatenus eos quos patronatus ecclesiæ vel ecclesiastica beneficia constiterit prædicto modo adeptos, si commoniti minime resignauerint, nisi præscriptio ne aut episcopal^{*f. con}cessione confessione muniti fuerint, sublato appellationis diffugio, ab officiis reddatis & beneficiis alienos. Si vero nec sic destiterint, eos vinculo anathematis innodetis, & usque ad dignam satisfactionem teneatis, & faciatis tenere adstrictos.

CAP. XXXIV.

Ad hoc, quoniam quidam laici ecclesiæ terris & aliis possessionibus spoliant, ut sic viros ecclesiasticos faciant coram iudice seculari litigare: præsentium auctoritate vobis iniungimus, ut id publice sub anathematis interminatione curetis prohibere. Si quis autem prohibitionis vestræ

contemptor extiterit, eum, si manifestum fuerit, appellatione cessante, excommunicationi subdatis, & usque ad dignam satisfactionem, sicut excommunicatum, faciatis arctius eutari.

ANNO
CHRISTI
1179.
Arch
ConstitCAP. XXXV. *Idem Lugdunensi archiepiscopo.*

Grauis illa & odibilis querimonia, quæ usque ad nos super deposito tuo tibi hactenus denegato peruenit, duplci nos anxietate perstrinxit, eo quod tibi in hoc & deesse non possumus, & adesse, prout velles, efficaciter non valemus. Cum enim non constet nobis, pecuniam tuam, quam ille, ut vir Belial, impia & detestabili surreptione furatus est, in utilitates ecclesiæ conuersam, nec de iure debemus, nec possumus contra canonicos eiusdem ecclesiæ præcise intentare iussionis instantiam, vt tibi eamdem reddant pecuniam, personæ, non ecclesiæ commendatam. Quocirca discretioni tuae consulimus, & internæ caritatis intuitu suademos, vt in raptorem illum & furem, tuam interim dirigas actionem, eo quod, vt audiuimus, loculos habet. Nos enim venerabilibus fratribus nostris Senonensi archiepiscopo apostolicæ sedis legato, & Parisiensi episcopo dedimus in mandatis, vt illum iniquum sub duris quaestiobus ponant, & etiam, si oportuerit, vinculis macerent alligatum, & affligant, vt bene ligatus, cogatur reddere, quæ male dissolutus, ausus est asportare. Ceterum circa ecclesiam illum affectum te habere volumus, vt nihil ab ea requiras * indebitum. Si autem cum eis amicabiliter poteris pactionem pacisci, noueris id nobis acceptum.

CAP. XXXVI. *Idem Bituricensi archiepiscopo.*

Consuluit nos tua fraternitas, an sit appellationibus deferendum a carissimo in Christo filio nostro L. illustri Francorum rege pro Iudeis interpositis, vt Christiana mancipia detineant, & utrum sustinere debeas, quod de novo construant synagogas, vbi eas nullatenus habuerunt. Scripsimus itaque memorato regi, vt a defensione Iudeorum in hac parte desistat. Super hoc etiam ipsum per alios fecimus admoneri, & credimus quod monitis nostris acquiesceret: quia non esset rectum, vt quod a sanctis patribus & nuper in Concilio statutum est, negligenter seruaret.

Vnde